

Părțile din procedura principală

Reclamant: Grenville Hampshire

Pârât: The Board of the Pension Protection Fund

Cu participarea: Secretary of State for Work and Pensions

Dispozitivul

- 1) *Articolul 8 din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului trebuie interpretat în sensul că fiecare lucrător salariat în parte trebuie să beneficieze de pensie pentru limită de vârstă de cel puțin 50 % din valoarea drepturilor sale dobândite în cadrul unui sistem suplimentar de asigurări sociale la nivel de întreprindere în cazul insolvenței angajatorului său.*
- 2) *În împrejurări precum cele din cauza principală, articolul 8 din Directiva 2008/94 are efect direct, astfel încât poate fi invocat în fața unei instanțe naționale de fiecare lucrător salariat pentru a contesta o decizie a unui organism precum the Board of the Pension Protection Fund (Consiliul de administrație al Fondului de Protecție a Pensilor, Regatul Unit).*

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 septembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud České republiky – Republica Cehă) – Catlin Europe SE/O.K. Trans Praha spol. s r. o.

(Cauza C-21/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Procedura europeană de somație de plată – Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 – Emitere a unei somații de plată împreună cu cererea de somație – Lipsa unei traduceri a cererii de somație – Somație europeană de plată declarată executorie – Cerere de reexaminare după expirarea termenului de opoziție – Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare – Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 – Aplicabilitate – Articolul 8 și anexa II – Informarea destinatarului cu privire la dreptul de a refuza primirea unui act de sesizare a instanței netradus – Lipsa formularului tip – Consecințe]

(2018/C 399/08)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Intimată: Catlin Europe SE

Recurentă: O.K. Trans Praha spol. s r. o.

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, precum și Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care o somație europeană de plată este notificată sau comunicată pârâtului fără ca cererea de somație anexată la aceasta să fi fost redactată sau însoțită de o traducere într-o limbă pe care se presupune că o înțelege, astfel cum impune articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007, pârâtul trebuie să fie informat în mod corespunzător, prin intermediul formularului tip care figurează în anexa II la acest din urmă regulament, cu privire la dreptul său de a refuza primirea actului în cauză.

În cazul omiterii acestei formalități, îndreptarea neregularității procedurii trebuie să fie efectuată în conformitate cu dispozițiile acestui din urmă regulament, prin intermediul comunicării către persoana interesată a formularului tip care figurează în anexa II la acesta.

În acest caz, ca urmare a neregularității procedurale care afectează notificarea sau comunicarea somației europene de plată împreună cu cererea de somație, această somație nu dobândește forță executorie, iar termenul acordat părâtului pentru a face opoziție nu poate începe să curgă, astfel încât nu se poate aplica articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.04.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 4 septembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Fundo de Garantia Automóvel/ Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Cauza C-80/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule – Directiva 72/166/CEE – Articolul 3 alineatul (1) – A doua directivă 84/5/CEE – Articolul 1 alineatul (4) – Obligația de a încheia un contract de asigurare – Vehicul imobilizat pe un teren privat – Drept de acțiune al organismului de despăgubire împotriva proprietarului vehiculului neasigurat]

(2018/C 399/09)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamant: Fundo de Garantia Automóvel

Pârâte: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, trebuie să fie interpretat în sensul că încheierea unui contract de asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de un autovehicul este obligatorie atunci când vehiculul în cauză este încă înmatriculat într-un stat membru și este apt să circule, dar este imobilizat pe un teren privat ca urmare a simplei decizii a proprietarului său care nu mai intenționează să îl conducă.
- 2) Articolul 1 alineatul (4) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care prevede că organismul menționat de această dispoziție are dreptul de a introduce o cerere de despăgubire atât împotriva persoanei sau a persoanelor responsabile de accident, cât și împotriva persoanei care era supusă obligației de a încheia o asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de vehiculul care a provocat daunele reparate de acest organism, dar care nu a încheiat niciun contract în acest scop, chiar dacă această persoană nu ar fi responsabilă civilmente pentru accidentul în care s au produs aceste daune.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.